

U 47/2025 vp

Valtioneuvoston kirjelmä eduskunnalle Euroopan unionin ja Algerian välisen Euroopan unionin rikosoikeudellisen yhteistyön viraston (Eurojust) ja Algerian rikosoikeudellisesta yhteistyöstä vastaavien toimivaltaisten viranomaisten välistä yhteistyötä koskevan sopimuksen neuvottelemisesta

Perustuslain 96 §:n 2 momentin perusteella lähetetään eduskunnalle valtioneuvoston kirjelmä eduskunnalle neuvotteluista sopimukseksi Euroopan unionin ja Algerian välillä koskien Euroopan unionin rikosoikeudellisen yhteistyön viraston (Eurojust) ja Algerian rikosoikeudellisesta yhteistyöstä vastaavien toimivaltaisten viranomaisten välillä tehtävästä yhteistyöstä.

Helsingissä 30.10.2025

Oikeusministeri Leena Meri

Asiantuntija Konsta Vepsäläinen

**NEUVOTTELUT SOPIMUKSEKSI EUROOPAN UNIONIN JA ALGERIAN VÄLILLÄ
KOSKIEN EUROOPAN UNIONIN RIKOSOIKEUDELLISEN YHTEISTYÖN VIRASTON
(EUROJUST) JA ALGERIAN RIKOSOIKEUDELLISESTA YHTEISTYÖSTÄ VASTAA-
VIEN TOIMIVALTAISTEN VIRANOMAISTEN VÄLILLÄ TEHTÄVÄÄ YHTEISTYÖTÄ**

1 Tausta

Euroopan unionin rikosoikeudellisen yhteistyön virastosta (Eurojust) ja neuvoston päätöksen 2002/187/YOS korvaamisesta ja kumoamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen EU 2018/1727 (jäljempänä Eurojust-asetus) 47 ja 52 artiklassa säädetään, että Eurojust voi luoda ja pitää yllä yhteistyösuhteita kolmansien maiden viranomaisten kanssa yhteistyöstrategian mukaisesti. Tätä varten Eurojust laatii komissiota kuullen neljän vuoden välein yhteistyöstrategian, jossa määritetään ne kolmannet maat ja kansainväliset järjestöt, joiden kanssa tehtävään yhteistyöhön on operatiivinen tarve. Eurojustin kollegio hyväksyi marraskuussa 2019 ensimmäisen tällaisen strategian vuosille 2020–2023. Algeria on yksi yhteistyöstrategian piirissä olevista maista.

Komissio antoi 19.11.2020 suosituksen neuvoston päätökseksi (COM(2020) 743 final) luvan antamisesta aloittaa neuvottelut Euroopan unionin ja Algerian, Armenian, Bosnia ja Hertsegovinan, Egyptin, Israelin, Jordanian, Libanonin, Marokon, Tunisian ja Turkin välisistä, Eurojustin ja näiden kolmansien maiden rikosoikeudellisen yhteistyön alalla toimivaltaisten viranomaisten välillä tehtävää yhteistyötä koskevista sopimuksista. Neuvottelumandaatista neuvoteltaessa edellä mainittujen maiden listaan lisättiin myös Argentiina, Brasilia ja Kolumbia. Neuvosto antoi komissiolle luvan neuvotella yhteistyösopimus edellä mainittujen valtioiden kanssa 1.3.2021 (CM 1990/21). Neuvottelumandaattiin liittyen on eduskunnalle annettu E-kirje E 165/2020 vp.

Komissio on toimittanut 3.9.2025 luonnoksen sopimukseksi Euroopan unionin ja Algerian välillä koskien Euroopan unionin rikosoikeudellisen yhteistyön viraston (Eurojust) ja Algerian rikosoikeudellisesta yhteistyöstä vastaavien toimivaltaisten viranomaisten välillä tehtävästä yhteistyöstä. Sopimus on unionisopimus, joka solmitaan Euroopan unionin ja Algerian välillä. Komissio ja Algerian toimivaltaiset viranomaiset ovat saavuttaneet alustavan yhteisymmärryksen sopimustekstistä teknisellä tasolla. Sopimustekstiä ei ole vielä parafoitu, eikä mikään Algerian kansallinen toimielin ole vielä hyväksynyt tekstiä.

Komissio ei ole antanut ehdotusta päätöksiksi sopimuksen tekemisestä ja sopimuksen allekirjoittamisesta. Asian jatkokäsittelyn aikataulusta ei ole tarkempaa tietoa.

2 Ehdotuksen tavoite

Yhteistyösopimuksen tavoite on kehittää Eurojustin ja Algerian suhteita siten, että sopimuspuolet voivat tehdä tehokasta yhteistyötä ja vaihtaa keskenään tietoja järjestäytyneen rikollisuuden ja terrorismin torjumiseksi.

3 Ehdotuksen pääasiallinen sisältö

Eurojustin ja Algerian välinen sopimusluonnos vastaa pitkälti Eurojustin kolmansien maiden kanssa aiemmin tekemiä yhteistyösopimuksia. Eurojustilla on yhteistyösopimukset Ukrainan, Montenegron, Islannin, Sveitsin, Norjan, Yhdysvaltojen, Yhdistyneen kuningaskunnan, Makedonian, Liechtensteinin, Moldovan ja Albanian, Georgian, Serbian, Bosnia-Hertsegovinan ja Armenian kanssa.

Ehdotetun sopimuksen 1 luku sisältää määräykset sopimukseen sovellettavista määritelmistä, tavoitteista, yhteistyön soveltamisalasta, yhteyspisteistä, yhteyssyyttäjästä, operatiivisista ja strategisista kokouksista, yhteystuomarista, sekä yhteisien tutkintaryhmien perustamisesta.

Yhteyssyyttäjän lähettäminen kolmannelta maasta Eurojustiin on keskeinen määräys sopimuksen tavoitteiden saavuttamiseksi. Eurojust-asetusta on muutettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/1727 ja neuvoston päätöksen 2005/671/YOS muuttamisesta terroritapauksia koskevan digitaalisen tietojenvaihdon osalta ((EU) 2023/2131) siten, että asetukseen lisättiin uusi 54 a artikla, jolla lisättiin selkeä oikeusperusta yhteyssyyttäjien lähettämiseksi.

Sopimusluonnoksen 2 luku koskee tietojenvaihtoa ja tietosuojaa, joka on sopimuksen keskeinen osa. Sopimusluonnos varmistaa osaltaan korkean tietosuojan tason. Sopimusluonnoksen 9–23 artikloissa vahvistetaan tietosuojaa koskevat yleiset periaatteet, mukaan lukien käyttötarkoituksen rajoittaminen, tietojen laatu ja erityisten tietoryhmien käsittelyyn sovellettavat säännöt, rekisterinpitäjiin sovellettavat velvoitteet, mukaan lukien tietojen säilyttämisajat, lokitiedot ja dokumentointi, tietoturvallisuus ja siirrettyjen henkilötietojen osalta yksilön oikeudet, jotka koskevat muun muassa tietoihin pääsyä, niiden oikaisemista ja henkilötietojen automaattista käsittelyä, riippumatonta ja tehokasta valvontaa sekä hallinnollisia ja oikeudellisia muutoksenhakekeinoja.

Sopimusluonnoksen 9 artiklan mukaan henkilötietoja saa käsitellä ainoastaan artiklassa määriteltuihin käyttötarkoituksiin, eli rikosten torjumiseen, tutkimiseen ja paljastamiseen, niihin liittyviin syytetoimiin tai rikosoikeudellisten seuraamusten täytäntöönpanoa varten sopimuksen 10 artiklan ja toimivaltaisten viranomaisten valtuuksien rajoissa. Lisäksi toimivaltaisen viranomaisen on viimeistään henkilötietoa siirtäessään ilmoitettava yksi tai useampi tarkoitus, jota varten tiedot siirretään.

Sopimusluonnoksen 2 luvun 10 artikla sisältää määräyksen henkilötietojen siirrossa noudatettavista yleisistä tietosuojaperiaatteista. Sopimusluonnoksen 10 artiklan 6 kohdassa määrätään, että kummankin osapuolen (Eurojust ja Algerian viranomaiset) on varmistuttava siitä, että tämän sopimuksen nojalla siirrettyjä henkilötietoja ei ole saatu osapuolia sitovassa kansainvälisessä oikeudessa tunnustettuja ihmisoikeuksia rikkoen. Lisäksi osapuolten on varmistettava, että saatuja henkilötietoja ei käytetä kuolemanrangaistuksen vaatimiseen tai että jos tällainen rangaistus määrätään, sitä ei täytäntöönpanna.

Sopimusluonnoksen 11 artikla koskee rekisteröityjen ryhmiä ja erityisiä henkilötietoryhmiä sekä niitä koskevia lisäsuojatoimia. Artiklan 1 kohta rajoittaa uhrien, todistajien ja muiden sellaisten henkilöiden, jotka voivat antaa tietoa rikoksesta, henkilötietojen siirtämistä. Siirtäminen on sallittua ainoastaan, jos se on ehdottoman välttämätöntä ja oikeasuhteista yksittäistapauksissa vakavan rikoksen tutkintaa ja siihen liittyviä syytetoimia varten. Artiklan 2 kohdassa vastaavanlainen rajoitus määrätään koskemaan erityisiä henkilötietoryhmiä eli rotua tai etnistä alkuperää, poliittisia mielipiteitä, uskonnollista tai muuta vakaumusta taikka ammattiliittoon kuulumista ilmentävien henkilötietojen, geneettisten tietojen, luonnollisen henkilön yksilöllistä tunnistamista varten käsiteltyjen biometristen tietojen, henkilön terveyteen liittyvien tietojen tai seksuaaliseen käyttäytymiseen tai suuntautumiseen liittyvien tietojen

siirtämistä. Artiklan 3 kohdan mukaan 1 ja 2 kohdan tarkoittamien henkilötietojen siirtämisessä osapuolten (Eurojust ja Algerian viranomaiset) on varmistettava, että siirtämisessä sovelletaan lisäsuojatoimia.

Sopimusluonnoksen 12 artiklassa rajoitetaan henkilötietojen täysin automatisoituun käsittelyyn perustuvaa päätöksentekoa, josta on mahdollista lainsäädännöllä poiketa vakavan rikollisuuden tutkimista ja siihen liittyviä syytetoimia varten, varmistaen samalla, että käsittelyyn sovelletaan rekisteröidyn oikeuksia ja vapauksia koskevia asianmukaisia suojatoimia. Vähimmäissuojana rekisteröidyllä on oikeus vaatia, että tiedot käsittelee luonnollinen henkilö.

Sopimusluonnoksen 13 artiklassa rajoitetaan EU:n tietosuojasääntelyn edellyttämällä tavalla vastaanotettujen henkilötietojen edelleen siirtämistä. Lähtökohtana edelleen siirtämiselle kaikissa artiklan tilanteissa on se, että osapuoli, jolta tieto on saatu, on antanut nimenomaisen ennakkoluvan edelleen siirtämiseen, tietoa käytetään samaan tarkoitukseen, johon alkuperäinen tietojenvaihto on perustunut ja että tietosuojan riittävydestä huolehditaan.

Rekisteröidyn oikeuksista määrätään 14, 15, 17 ja 22 artikloissa. Nämä sisältävät rekisteröidyn oikeuden tiedonsaantiin, oikeuden saada tiedot oikaistuksi tai poistetuksi taikka niihin pääsyn rajoittamisen, oikeuden saada tieto tietoturvaloukkauksesta sekä oikeuden tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin.

Sopimusluonnoksen 3 luku koskee tietojen luottamuksellisuutta. Sopimusluonnoksen 24 artiklassa määrätään, että kummatkin sopimusosapuolet ovat tämän sopimuksen määräyksiä täytäntöön pannessaan velvollisia varmistamaan Eurojustin ja Algerian toimivaltaisten viranomaisten välillä vaihdettujen tietojen luottamuksellisuuden, paitsi jos kyseiset tiedot on jo laillisesti julkistettu tai ne ovat yleisön saatavilla. Sopimusluonnoksen 25 artiklan mukaan EU:n turvallisuusluokiteltujen ja arkaluonteisten turvallisuusluokittelemattomien tietojen vaihtamiseen on sovellettava Eurojustin ja Algerian toimivaltaisten viranomaisten välillä tehtyä käytännön yhteistyöjärjestelyä.

Sopimusluonnoksen 4 luvun 26 artiklassa määrätään toimivaltaisten viranomaisten vastuu- ja korvauskysymyksistä.

Sopimusluonnoksen 5 luvussa määrätään sopimuksen loppumääräykset sisältäen määräykset kulujen jakamisesta, käytännön yhteistyöjärjestelystä, sopimuksen täytäntöönpanoon liittyvistä ilmoituksista, sopimuksen voimaantulosta ja soveltamisesta, sopimuksen muuttamisesta, sopimuksen uudelleen tarkastelusta ja arvioinnista. Sopimusluonnoksen 5 luku sisältää myös riitojen ratkaisua, sopimuksen soveltamisen keskeyttämistä ja sopimuksen suhdetta muihin kansainvälisiin instrumentteihin koskevat määräykset. Lisäksi 5 luvun 35 artiklassa määrätään sopimuksen irtisanomisesta.

4 Ehdotuksen oikeusperusta ja suhde toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteisiin

Alustavaan sopimusosapuolten yhteisymmärrykseen perustuvan sopimustekstin perusteella on arvioitu, että ehdotuksen aineellisenä oikeusperustana olisi henkilötietojen suojaa koskeva Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (jäljempänä SEUT) 16 artiklan 2 kohta ja Eurojustin toimintaa ja tehtäviä koskeva SEUT 85 artikla. Oikeusperustan määrittely on mahdollista vasta sitten, kun sopimuksen sisältö on lopullinen.

Sopimusta on neuvoteltu unionin puolesta SEUT 218 artiklan mukaisessa menettelyssä. Neuvosto tekee SEUT 218 artiklan 5 kohdan nojalla päätöksen, jolla annetaan lupa sopimuksen

allekirjoittamiseen, ja 6 kohdan nojalla päätöksen sopimuksen tekemisestä. Neuvoston päätös sopimuksen allekirjoittamisesta ei edellytä Euroopan parlamentin kuulemistä tai hyväksyntää. Neuvoston päätös sopimuksen tekemisestä edellyttää kuitenkin parlamentin hyväksyntää SEUT 218 artiklan 6(a)(v) kohdan mukaan ehdotuksen koskiessa aloja, joilla sovelletaan tavallista lainsäätämismenettelyä.

Neuvosto ei ole vielä tehnyt sopimuksen tekemistä ja sopimuksen allekirjoittamista koskevia päätöksiä, joten esitetyt oikeusperustat ovat alustavia arvioita. Valtioneuvoston arvion mukaan alustavat oikeusperustat ovat asianmukaisia.

SEUT 3 artiklan 2 kohdan mukaan ehdotetun sopimuksen tekeminen kuuluu unionin yksinomaisen toimivallan alaan. Kohdan mukaan unionilla on yksinomainen toimivalta tehdä kansainvälinen sopimus, kun sopimuksen tekemisestä on säädetty lainsäätämismenettelyssä hyväksytyssä unionin säädöksessä.

Eurojust-asetuksen 56 artiklan 2 kohdassa määritellään tilanteet, joissa Eurojust voi siirtää operatiivisia henkilötietoja kolmannen maan oikeusviranomaisille. Henkilötietojen siirtäminen edellyttää, että Eurojustin ja yhteistyömaan, tässä Algerian, välillä tehdään sitova kansainvälinen sopimus, jossa annetaan yksityisyydensuojaa, perusoikeuksia ja yksilön vapauksia koskevat riittävät takeet. Toissijaisuusperiaate ei näin ollen sovellu.

Ehdotetun sopimuksen tavoitteet voidaan saavuttaa vain tekemällä sitova kansainvälinen sopimus, jossa määrätään tarvittavista yhteistyötoimista ja jossa varmistetaan perusoikeuksien suojelu. Valtioneuvoston arvion mukaan ehdotus on suhteellisuusperiaatteen mukainen.

5 Ehdotuksen vaikutukset

Sopimus edistää osapuolten mahdollisuuksia järjestäytyneen rikollisuuden torjunnassa.

Sopimuksella ei ole vaikutusta Suomen kansalliseen lainsäädäntöön. Eurojust-asetusta täydentävää lainsäädäntöä on Suomessa annettu lailla Suomen osallistumisesta Euroopan unionin rikosoikeudellisen yhteistyön viraston (Eurojust) toimintaan (1232/2019). Laissa säädetään muun muassa tietojen luovuttamisesta, siirtämisestä ja käsittelystä.

6 Ehdotuksen suhde perustuslakiin sekä perus- ja ihmisoikeuksiin

Ehdotettu sopimus on merkityksellinen perustuslain 10 §:n 1 momentissa turvatun henkilötietojen suojan kannalta. Kyseisen momentin mukaan henkilötietojen suojasta säädetään tarkemmin lailla. Henkilötietojen suojaa käsitellään myös Euroopan unionin perusoikeuskirjan 8 artiklassa, jossa turvataan jokaisen oikeus henkilötietojen suojaan. Artikla edellyttää, että henkilötietojen käsittely on asianmukaista ja tapahtuu vain tiettyä tarkoitusta varten ja asianomaisen henkilön suostumuksella tai muun laissa säädetyn perusteen nojalla. Vastaavasti myös Euroopan ihmisoikeussopimuksen 8 artikla sisältää määräyksiä jokaisen oikeudesta nauttia yksityiselämäänsä kohdistuvaa kunnioitusta. EU:n toimielinten, elinten ja laitosten suorittamaan henkilötietojen käsittelyyn sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2018/1725 (jäljempänä toimielinten tietosuoja-asetusta) siltä osin kuin kyseisten toimielinten, elinten tai laitosten henkilötietojen käsittelystä ei ole erikseen säädetty. Eurojust-asetukseen sisältyviä operatiivisten henkilötietojen käsittelyä koskevia tietosuojasääntöjä, kuten asetuksen 56–59 artiklan operatiivisten henkilötietojen siirtoja koskevia sääntöjä, pidetään erityisinä tietosuojasääntöinä toimielinten tietosuoja-asetukseen nähden (Eurojust-asetuksen 26 artiklan 3 kohta).

Ehdotetussa sopimuksessa olisi kyse operatiivisten henkilötietojen siirrosta kolmansiin maihin. Unionin oikeuden mukaan henkilötietoja voidaan siirtää unionista kolmanteen maahan vain, jos kyseinen maa takaa sellaisen henkilötietojen suojan tason, joka vastaa olennaisin osin näille henkilötiedoille unionissa taatun suojan tasoa. Eurojust-asetuksen mukaan operatiivisten henkilötietojen siirto kolmanteen maahan voi perustua muun muassa tietosuojan riittävyyttä koskevan päätökseen (Eurojust-asetuksen 57 artikla) tai oikeudellisesti sitovaan välineeseen (58 artiklan 1 kohdan a alakohhta). Ehdotetussa sopimuksessa olisi kyse Eurojust-asetuksessa edellytetty oikeudellisesti sitova väline. Tällaisessa oikeudellisesti sitovassa välineessä tulee määrätä asianmukaisista suojatoimista, joilla varmistetaan operatiivisten henkilötietojen suoja. Ehdotettu sopimusluonnos sisältää määräykset asianmukaisista suojatoimista, joilla varmistettaisiin operatiivisten henkilötietojen suoja. Sopimusluonnos sisältää suojatoimina muun muassa määräykset käyttötarkoituksen rajoittamisesta sekä reunaehdot erityisiin henkilötietoryhmiin kuuluvien tietojen käsittelylle. Edelleen määrättäisiin erikseen muun muassa säilytysajoista, lokitiedoista, tietoturvallisuudesta sekä yksilön oikeuksien varmistamisesta.

Suomalaisten viranomaisten osalta henkilötietojen siirtämisestä kolmannelle maalle säädetään Suomen osallistumisesta Euroopan unionin rikosoikeudellisen yhteistyön viraston (Eurojust) toimintaan annetun lain (1232/2019) 9 §:ssä, jonka mukaan ennakkoluvan Eurojustille tietojen siirtämiseen voi antaa alkuperäisen siirron toteuttanut toimivaltainen viranomainen ottaen asianmukaisesti huomioon rikoksen vakavuuden, henkilötietojen alkuperäisen siirron tarkoituksen ja muut asiassa merkitykselliset seikat. Lakia koskevassa hallituksen esityksessä (HE 45/2019 vp., s. 21) on määritelty tarkemmin muita asiassa merkityksellisiä seikkoja. Tällaisia seikkoja voivat olla muun muassa tiedot vastaanottavan maan ihmisoikeustilanne tai olosuhteet, joissa tietojen luovuttamisen vuoksi jotakin henkilöä uhkaa kuolemanrangaistus, kidutus, muu ihmisarvoa loukkaava kohtelu, vaino, mielivaltainen vapaudenriisto tai epäoikeudenmukainen oikeudenkäynti. Suomalainen viranomainen voi siis olla antamatta ennakkolupaa tiedon siirtämiseen, mikäli esimerkiksi kolmannen maan ihmisoikeustilanteesta tai oikeudenmukaisen oikeudenkäynnin takeista herää epäilyksiä. Samoin hallituksen esityksessä HE 45/2019 vp on todettu, että ennakkolupaharkinnassa voidaan ottaa huomioon vastaavia seikkoja, kuin mitä niin kutsutun rikosasioiden tietosuojalain (1054/2018) 41 §:n 3 momentissa on edellytetty. Rikosasioiden tietosuojalakia koskevassa hallituksen esityksessä (HE 31/2018 vp, s. 60) on todettu, että rekisterinpitäjän on tietojen siirtoa harkitessaan otettava huomioon henkilötietojen käyttötarkoitus ja etenkin se, ettei tietoja käytetä esimerkiksi kuolemanrangaistuksen tai muun epäinhimillisen kohtelun määräämiseen.

Sopimusluonnoksen 10 artiklan 6 kohdan mukaan osapuolten on varmistettava, ettei siirrettyjä henkilötietoja käytetä kuolemanrangaistuksen vaatimiseen tai täytäntöönpanoon. Ehdotetulla sopimuksella on siten kytkös myös perustuslain 7 §:n 2 momenttiin, jonka mukaan ketään ei saa tuomita kuolemaan, kiduttaa eikä muutoinkaan kohdella ihmisarvoa loukkaavasti. Kuolemanrangaistuksen kielto sisältyy myös useisiin Suomea sitoviin kansainvälisiin ihmisoikeussopimuksiin, kuten Euroopan ihmisoikeussopimuksen kuudenteen lisäpöytäkirjaan, jonka 1 artiklan mukaan ”[k]uolemanrangaistus on poistettava. Ketään ei saa tuomita tällaiseen rangaistukseen, eikä tällaista rangaistusta saa panna täytäntöön.”

Perustuslakivaliokunta on lausunnossaan (PeVL 36/2018 vp) katsonut, ettei tietoja voi luovuttaa tai vastaanottaa yhteistyössä sellaisten valtioiden kanssa, joiden voidaan katsoa syyllistyvän järjestelmällisiin ihmisoikeusloukkauksiin tai joissa tiedonhankintakeinot eivät noudata kansainvälisissä ihmisoikeussopimuksissa vahvistettuja standardeja. Sopimusluonnoksessa määrätään kummankin osapuolen (Eurojust ja Algerian viranomaiset) osalta sen varmistamisesta, että tämän sopimuksen nojalla siirrettyjä henkilötietoja ei ole saatu osapuolia sitovassa kansainvälisessä oikeudessa tunnustettuja ihmisoikeuksia rikkoen eikä niitä käytetä

kuolemanrangaistuksen vaatimiseen, tai mikäli kuolemanrangaistus tuomitaan, rangaistusta ei täytännönnä.

Valtioneuvosto arvioi, että ehdotettu sopimusluonnos sisältää operatiivisten henkilötietojen suojan tason varmistettavaksi asianmukaiset suojatoimet.

7 Ahvenanmaan asema

Ahvenanmaan maakunnan ja valtakunnan välisestä toimivallanjaosta säädetään Ahvenanmaan itsehallintolaissa (1144/1991). Sopimus koskettaa rikosoikeudellista yhteistyötä, jotka itsehallintolain 27 §:n 22 kohdan mukaan kuuluvat valtakunnan lainsäädäntövaltaan. Itsehallintolain 18 §:n 25 kohdassa säädetty poikkeukset 27 §:n 22 kohtaan eivät sovellu.

8 Ehdotuksen käsittely Euroopan unionin toimielimissä ja muiden jäsenvaltioiden kannat

Sopimusluonnosta on käsitelty 15.9.2025 rikosasiayhteistyöryhmän (COPEN) kokouksessa, jossa jäsenvaltioilla on ollut mahdollisuus esittää sopimusluonnokseen kommentteja ja laatimisehdotuksia, jotka voidaan huomioida vielä ennen kuin teksti saa lopullisen muotonsa.

Komission odotetaan antavan ehdotuksen neuvoston päätökseksi sopimuksen allekirjoittamisesta. Asian etenemisen aikataulusta ei ole esittää tarkempaa arviota.

9 Ehdotuksen kansallinen käsittely

Komission neuvottelumandaattiin liittyen on eduskunnalle annettu E-kirje E 165/2020 vp: Komission suositus neuvoston päätökseksi luvan antamisesta aloittaa neuvottelut Euroopan unionin ja Algerian, Armenian, Bosnia ja Hertsegovinan, Egyptin, Israelin, Jordanian, Libanonin, Marokon, Tunisian ja Turkin välisistä, Euroopan unionin rikosoikeudellisen yhteistyön viraston (Eurojust) ja näiden kolmansien maiden rikosoikeudellisen yhteistyön alalla toimi-valtaisten viranomaisten välillä tehtävää yhteistyötä koskevista sopimuksista. Suuri valiokunta yhtyi lakivaliokunnan lausunnon mukaisesti valtioneuvoston kantaan.

Tämä U-kirjelmä on laadittu oikeusministeriössä ja käsitelty oikeus- ja sisäasioiden jaoston (EU7) kirjallisessa menettelyssä 20.10.2025 – 22.10.2025.

10 Valtioneuvoston kanta

Valtioneuvosto kannattaa sopimuksen tekemistä Algerian kanssa. Valtioneuvosto katsoo, että Suomen kannalta sopimus on hyödyllinen, koska sen arvioidaan voivan edistää sellaisten vaativien rikosten tutkintaa, joiden oikeuskäsittely on Suomen intressissä. Sopimus edistää osaltaan rikosvastuun toteutumista vakavissa rajat ylittävissä rikoksissa. Sopimus myös osaltaan edistää hallitusohjelman kirjausta järjestäytyneen rikollisuuden voimakkaasta torjumisesta ja varmistaa korkean tietosuojan tason.